

© Editura EIKON
București, Calea Giulești 333, sector 6
cod poștal 060269, România

Difuzare / distribuție carte: tel/fax: 021 348 14 74
mobil: 0733 131 145, 0728 084 802
e-mail: difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: tel: 021 348 14 74
mobil: 0728 084 802, 0733 131 145
e-mail: contact@edituraeikon.ro
web: www.edituraeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național al Cercetării
Științifice din Învățământul Superior (CNCSIS)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
TUDOR, SANDU

Floarea de foc : 1932-1936 / Sandu Tudor ; cuv. înainte, selecția
textelor, notă asupra ed., indice de nume, note și coment. de Carmen
Ciornea. - București : Eikon, 2022

Index

ISBN 978-606-49-0752-3

I. Ciornea, Carmen (ed. șt.)

821.135.1

Lector: Christian Crăciun

DTP: Valerian Susan

Editor: Valentin Ajder

SANDU TUDOR

„Floarea de foc”

1932-1936

Cuvânt înainte, selecția textelor,
notă asupra ediției, indice de nume,
note și comentarii de Carmen Ciornea

CUPRINS

Lista ilustrațiilor	11
Rostul omului firesc	13
Notă asupra ediției	27
Prolog pentru ceasul acesta	35
De vorbă cu d. Camil Petrescu	43
Poezie	49
Explicația timpului nostru	50
Idolul cu inima coclită	53
Curier	57
Criza cărții	59
Grăsunul bârfăreț	63
Cântec la inelul aminului	67
Omul cu harfă	72
Hipostaza pentagramei	73
Hipostaza logosului	74
Hipostaza rusaliilor	75
Borfașul de lângă prințese	77
Medalii albe și negre	82
Geanta curierului	85
Grupul „Arta nouă”	88
Urechile n-au ziduri	93
Apolog pentru o nouă cruzime	95
De vorbă cu Marcel Iancu	99
Curier	104
Pompierul teatrelor	108
Curier	111
De vorbă cu Milița Pătrașcu	112
Scrisoare unui comunist	117
Memento	121
Curier	122

Urechile n-au ziduri	128
Prohod literatorilor de ieri	136
Genialul	141
Curier	143
Urechile n-au ziduri	147
Între cubism și M. Campigli	147
Dogmatism-neoclasicism	148
Culturalizare	149
Lăptăria suprarealistă	149
Lepra polemică	152
Curier	155
Urechile n-au ziduri	162
Secolul și Bodin Baudet	162
Un Dobre de aur: ciracul	163
Arta de a fi idiot	164
Scrisoare unui comunist. Ametafizicul Apusului	168
Mozaic	174
Semidoctia „Secolului”	174
De vorbă cu d. Theodorescu-Sion	176
Curier	180
[Noi, cei treizeci și opt]	183
Eroica generație care leșină	187
Prolegomene: omul negativ	190
Înțelesul de valoare	190
Bipolaritatea spirituală	191
Desarmonia clasică	193
Sufletul de piatră	195
Semnul Căpățânii	196
Negativ la pătrat	198
„To be or not to be”	200
Notă	202

Lângă piatra pecetluită	204
Curier	209
P.S.	214
Scrisoare către prietenii triști din „generație”	215
Tălmăcire nouă din psaltire	220
Curier	223
Sfânta Rumânie	228
I. Despre întâia Rumânie care s-a dat pierzării și s-a uitat	228
II. Despre cum s-a născut cea de a doua Rumânie a haiduciei și a dezrobirilor	231
III. Despre cerul nopții noastre istorice	234
IV. Pentru cea de a treia Rumânie, a luminii	236
Despre puritatea Rumâniei	239
Cartea din capul unghiului a Rumâniei	246
Orientalismul nostru rumânesc	257
Roata ursitei lui Hașdeu	263
I. Fiecare, cum îi este scris are o stea	263
II. Se trăgea acest Bogdan Petriceicu-Hașdeu din os de domn și boerie veche și soarta îl hărăzise stăpânitor de oameni	264
III. 1836-1856 Copilăria deznădăcinării totale, anarhia bărbăției neîmplinite	267
IV. 1856-1865 Vremuri de căutare de sine, de îndoială, de preschimbare, de aflare: eternul feminin	269
V. 1865-1888 Aflarea femeii sângelui său, aflarea științei, aflarea pământului notat	270
VI. 1888-1907 Cruzimea înfricoșată a ursitei, moartea celor două Iulii	272
Scoborârea în desiluzie	275
Fapte și documente	278
Fapte și documente	286
Fapte și documente	294
Floriile și regalitatea	303
Fapte și documente	307

Fapte și documente.....	315
Colecția revistei «Azi».....	315
Maria Stuart.....	315
D-na P. Tremel.....	316
Mateiu I. Caragiale.....	316
Poetul, vin și apă.....	316
Dorul.....	317
Poetul de la Botoșani.....	317
Cultura.....	318
Logica fanatismului de azi.....	320
Fapte și documente.....	325
Fapte și documente.....	329
Drumețul incendiar.....	329
Vin și apă.....	330
Situația în Franța.....	330
Cui se închină unгурii.....	331
Oswald Spengler a murit.....	331
Bergson.....	332
Meditația și tehnica lui Anatole France.....	333
Mahalaua și satul.....	333
Redacționale.....	334
Fapte și documente.....	336
Lirica d-lui George Silviu.....	336
Apărătorul lui K. K. [Constantin Kirițescu].....	337
D. Lovinescu și d. Iovescu.....	337
Nu sunt ce par a fi.....	338
Anatole France.....	339
Lordul și hoțul.....	339
Poeți tineri.....	340
Poruncile bunului român.....	342
Mahalagismul românesc.....	342
Fapte și documente.....	345
G. Ibrăileanu și C. Stere.....	345

Poetul grec Costis Palamas.....	345
Patru cărți de idei.....	346
Eminescu și conștiințele românești.....	347
Alfabetul scriitorului.....	348
Fapte și documente.....	351
Ultima carte a M. S. Regele Carol II.....	351
Firma Academiei Române, cărpănoșia și penițele.....	352
«Muget clar...».....	353
Bir vâmlor.....	353
Timpul e istorie.....	354
Academician într-un picior.....	354
Dantura lui Oscar Wilde.....	355
Poeți ardeleni.....	355
Roaiba.....	357
Fapte și documente.....	359
Eminescu și Caraprostea.....	359
Lumină din lumină și bici din... Cocoș.....	360
Despre înțelegerea durerii.....	361
Un nou confrate.....	362
Amuzante «blesteme».....	362
Istoria și viața.....	363
O familie de scriitori!.....	363
«Tovarășii» lui Deval.....	364
Fapte și documente.....	367
Maxim Gorki a murit.....	367
Gorki, Iorga și... istoria.....	369
Bustul Niobei și Ilie... Lăptărie.....	370
D-na Elena Farago își scrie memoriile.....	370
Marea în literatura românească.....	372
Tudor Vianu: generație și creație.....	372
Gingășie.....	373
Caragiale și mahalaua.....	373

Fapte și documente.....	375
Ce cred câțiva scriitori despre „generație”.....	375
Un romancier.....	376
Un poet.....	377
Un scriitor-ziarist.....	377
Un negativist.....	378
Permanența franciană.....	379
Adam și Eva.....	379
Indice de nume.....	383

LISTA ILUSTRĂȚIILOR

Ilustrația 1 – <i>Floarea de foc</i> , anul I, nr. 1, 6 ianuarie 1932, p. 1.....	42
Ilustrația 2 – <i>Floarea de foc</i> , anul I, nr. 2, 13 ianuarie 1932, p. 1.....	52
Ilustrația 3 – <i>Floarea de foc</i> , anul I, nr. 3, 23 ianuarie 1932, p. 1.....	62
Ilustrația 4 – <i>Floarea de foc</i> , anul I, nr. 4, 30 ianuarie 1932, p. 1.....	76
Ilustrația 5 – <i>Floarea de foc</i> , anul I, nr. 5, 6 februarie 1932, p. 1.....	87
Ilustrația 6 – <i>Floarea de foc</i> , anul I, nr. 6, 13 februarie 1932, p. 1.....	94
Ilustrația 7 – <i>Floarea de foc</i> , anul I, nr. 7, 20 februarie 1932, p. 1.....	107
Ilustrația 8 – <i>Floarea de foc</i> , anul I, nr. 8, 27 februarie 1932, p. 1.....	116
Ilustrația 9 – <i>Floarea de foc</i> , anul I, nr. 9, 5 martie 1932, p. 1.....	135
Ilustrația 10 – <i>Floarea de foc</i> , anul I, nr. 10, 12 martie 1932, p. 1.....	151
Ilustrația 11 – <i>Floarea de foc</i> , anul I, nr. 11, 19 martie 1932, p. 1.....	167
Ilustrația 12 – <i>Floarea de foc</i> , anul I, nr. 12, 26 martie 1932, p. 1.....	182
Ilustrația 13 – <i>Floarea de foc</i> , anul II, nr. 1, 25 martie 1933, p. 1.....	189
Ilustrația 14 – <i>Floarea de foc</i> , anul II, nr. 2, 16 aprilie 1933, p. 1.....	203
Ilustrația 15 – <i>Floarea de foc</i> , anul II, nr. 3, 30 aprilie 1933, p. 1.....	213
Ilustrația 16 – <i>Floarea de foc</i> , anul III, nr. 1, 25 ianuarie 1936, p. 1.....	227
Ilustrația 17 – <i>Floarea de foc</i> , anul III, nr. 2, 1 februarie 1936, p. 1.....	238
Ilustrația 18 – <i>Floarea de foc</i> , anul III, nr. 3, 8 februarie 1936, p. 1.....	245
Ilustrația 19 – <i>Floarea de foc</i> , anul III, nr. 4, 15 februarie 1936, p. 1.....	256
Ilustrația 20 – <i>Floarea de foc</i> , anul III, nr. 5, 22 februarie 1936, p. 1.....	262
Ilustrația 21 – <i>Floarea de foc</i> , anul III, nr. 8, 15 martie 1936, p. 1.....	274
Ilustrația 22 – <i>Floarea de foc</i> , anul III, nr. 9, 21 martie 1936, p. 1.....	285
Ilustrația 23 – <i>Floarea de foc</i> , anul III, nr. 10, 28 martie 1936, p. 1.....	293
Ilustrația 24 – <i>Floarea de foc</i> , anul III, nr. 11, 4 aprilie 1936, p. 1.....	302
Ilustrația 25 – <i>Floarea de foc</i> , anul III, nr. 12, 18 aprilie 1936, p. 1.....	314
Ilustrația 26 – <i>Floarea de foc</i> , anul III, nr. 13, 26 aprilie 1936, p. 1.....	319
Ilustrația 27 – <i>Floarea de foc</i> , anul III, nr. 14, 2 mai 1936, p. 1.....	324
Ilustrația 28 – <i>Floarea de foc</i> , anul III, nr. 15, 9 mai 1936, p. 1.....	328
Ilustrația 29 – <i>Floarea de foc</i> , anul III, nr. 16, 21 mai 1936, p. 1.....	335
Ilustrația 30 – <i>Floarea de foc</i> , anul III, nr. 17, 28 mai 1936, p. 3.....	344
Ilustrația 31 – <i>Floarea de foc</i> , anul III, nr. 18, 4 iunie 1936, p. 2.....	350
Ilustrația 32 – <i>Floarea de foc</i> , anul III, nr. 19, 11 iunie 1936, p. 2.....	358
Ilustrația 33 – <i>Floarea de foc</i> , anul III, nr. 20, 18 iunie 1936, p. 1.....	366
Ilustrația 34 – <i>Floarea de foc</i> , anul III, nr. 21, 25 iunie 1936, p. 1.....	374
Ilustrația 35 – <i>Floarea de foc</i> , anul III, nr. 22, 2 iulie 1936, p. 1.....	381

ROSTUL OMULUI FIRESC

Mă grăbesc să destăinui sentimentul stenic pe care l-am trăit la finalizarea acestui proiect de editare a articolelor directorului Sandu Tudor, din prima sa revistă, *Floarea de foc*, mai întâi pentru că lectura repetată a acestora m-a smuls dintr-o demobilizare cronică (generată și de contextul pandemiei de Covid-19 cu inerentele măsuri de protecție/izolare) și m-a pus în starea necesară reformulării întrebărilor esențiale, restaurării apetitului interogațiilor majore. A nu se crede că pretind a fi regăsit în rândurile prolificului gazetar toată răspunsurile edificatoare. Dimpotrivă, ceea ce prevalează este refuzul jurnalistului Sandu Tudor de a se instala festiv într-o trufașă certitudine, preferând postura întrebătorului, a perpetuului căutător care vede în accederea la Adevăr dezlegarea mântuitoare¹.

Apoi, aducerea la lumina tiparului a creației publicistice tăinuță de rândurile publicației *Floarea de foc* reprezintă depășirea unor dificultăți, adesea descurajante, care, de altfel, au făcut ca acest demers să se întindă pe mai bine de 5 ani.

Prima etapă a cercetării de față, faza „administrativă”, obligatorie oricărui demers cultural-științific, presupunea, firesc, o inventariere globală a achizițiilor, ceea ce s-a tradus prin coroborarea a nu mai puțin de patru surse – Biblioteca Academiei, Biblioteca Centrală Universitară „Carol I” București, Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” Cluj-Napoca și, respectiv, Arhiva CNSAS (Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității)

¹ „Acest Adevăr ne-a înfăptuit pe noi, nu noi pe el. Prin urmare pornim pe temelia că viața poartă în sine un înțeles acoperiș care trebuie ghicit, dezvăluit. De această ghicire, dezvăluire aprigă, a fiecăruia dintre noi, atârnă îndreptățirea, prețul și frumusețea vieții noastre în parte și laolaltă.” (Sandu TUDOR, „Prolog pentru ceasul acesta”, în *Floarea de foc*, anul I, nr. 1, 6 ianuarie 1932, p. 1.)

– și aceasta deoarece niciuna dintre colecțiile marilor biblioteci nu deține toate numerele publicației *Floarea de foc*. De la sine înțeles că identificarea acestor surse a însemnat consultarea multor alte cataloage de bibliotecă, arhive etc. iar orarul redus (câteodată suspendat) al instituțiilor mai sus-menționate din perioada pandemiei s-a înscris în aceeași gamă a elementelor împovărătoare, trenante. Peste toate acestea, adaug deceniile distanță de la apariția primului număr al revistei care, previzibil, au adus și neajunsul deteriorării hârtiei (paginile cu rupturi și litere ilizibile fiind frecvente) și iată, așadar, cum reproducerea cu fidelitate a textului a impus, de cele mai multe ori, un studiu laborios.

Prezenta culegere de articole este de natură să ofere accesul la cele mai nepătrunse pliuri ale personalității gazetarului, să pună într-o lumină nouă personalitatea plurivalentă a celui care avea să devină Ieroschimonahul Daniil Sandu Tudor. Multe dintre etichetările encomiastice sau defăimătoare ale celui care, mai târziu, avea să dea măsura valorii sale ca fondator, organizator și catalizator al Rugului Aprins – o simbioză între cult și cultură ce a marcat indelebil spiritualitatea românească din sec. al XX-lea – se întemeiază și pe cunoașterea trunchiată, incompletă a operei sale jurnalistice. Prin adâncirea cercetării, se acreditează ideea că directorul Sandu Tudor a vegheat ca revista *Floarea de foc* să nu alunece spre statutul de simplă portavoce a sistemelor ideologice din peisajul politic atât de eterogen al României interbelice, așa cum s-a întâmplat cu multe alte publicații ale vremii.

Evident că există un „bagaj existențial” care justifică reușita misiunii directorului. Dar o simplă inventariere a reperelor biografice, mai degrabă empirice, factuale, în lipsa unei interpretări circumstanțiale, nu poate facilita configurarea unei dimensiuni clare a ceea ce a fost, din această perspectivă, Sandu Tudor, ca factor de influență care a înlesnit transferul mesajului de trezvie și mărturisire ortodoxă din sfera comunicării simbolice în spațiul public.

Că reconstituirea traseului maturizării duhovnicești parcurs de către insolitul laic Sandu Tudor impune o analiză lucidă și, implicit, o triere a unor documente de primă sursă este deja o realitate confirmată și prin anterioarele demersuri de cercetare². Considerăm că descoperirea liniilor de forță ale biografiei sale spirituale, de până-n momentul apariției revistei *Floarea de foc*, nu este posibilă în afara percepției *interiorității* drumului celui aflat în căutarea unui răspuns spiritual și identitar sănătos. Sigur, a rezuma bogăția traseelor oferite de această privire *dinăuntru* în spațiul unei prefețe ar fi o acțiune cel puțin hazardată. Ne vom limita doar la a aprecia câteva dintre experiențele care, cel puțin din punctul nostru de vedere, vădesc un trăitor autentic, un infatigabil căutător de repere în terenul fertil al virtuților morale și spirituale ale Ortodoxiei.

*
* * *

Identificarea mentorilor din copilăria și adolescența sa invită la reflecție. Ne vom opri doar asupra a două personalități, apreciem noi, modele pilduitoare.

Aparent paradoxal, tocmai unele documente din Arhiva C.N.S.A.S. ne-au prilejuit configurarea profilului de credincioasă practicantă al mamei lui Sandu Tudor (născut, cum bine știm, Alexandru Teodorescu). Cum se explică această situație cel puțin surprinzătoare? Calitatea de director de revistă a coincis cu deschiderea unui dosar informativ, agenții Direcției Poliției și Siguranței Generale monitorizându-i activitatea și, implicit, conținutul publicației pe care o conducea. O deprindere comună a semnatarilor notelor informative este ruptura (ce astăzi poate ar stârni comicul, dacă s-ar face abstracție de potențialul traumatizant al finalității

² A se vedea Carmen CIORNEA, *Chipul Rugului Aprins*, Editura Eikon, București, 2015, *passim*; Idem, *Sandu Tudor și asociațiile studențești creștine din România interbelică*, Editura Eikon, București, 2017, *passim*; Idem, „Să nu fiți căldicei!” *Sandu Tudor și întemeierea Rugului Aprins (1945-1952)*, Editura Eikon, București, 2018, *passim*.

documentului), între ceea ce reprezintă un fapt de viață și ambalajul „hermeneutic”, ulterior, pe care-l capătă acesta sub lupa *demascatoare* a informatorilor. Carevasăzică, predilecția fiului înspre cultivarea personalităților marcante ale Bisericii Ortodoxe Române a constituit o sursă de speculație a organelor Siguranței, care se grăbeau să noteze faptul că Alexandru Teodorescu ar fi rodul unei legături ilegiteime cu mitropolitul Tit Simedrea: „Teodorescu Alexandru (Sandu Tudor), directorul ziarului «Credința» este fiul fostului Consilier de Curte, Alexandru Teodorescu, din Constanța, actualmente Consilier la Înalta Curte de Casație din București. Se spune că ar fi rezultatul unor legături extraconjugale ale doamnei Teodorescu cu actualul Arhimandrit Tit Simedrea [sic!] și acestui fapt s-ar datora atenția deosebită și sprijinul de care se bucură din partea Arhimandritului”³ sau, într-un alt loc: „Teodorescu Alexandru, fost ziarist, cunoscut sub numele de Sandu Tudor, fost ziarist la «Credința». Este născut în București la 24 decembrie 1896, fiul natural al Arhimandritului Tit Simedrea [sic!], rezultatul unor legături extraconjugale cu Dna. Teodorescu, fapt căruia se datorează atenția deosebită și sprijinul de care se bucură Teodorescu Alexandru din partea Arhimandritului [sic!]”⁴. Evident că regimul știrilor și al informațiilor furnizate de diverșii agenți ai Siguranței era modelat în așa fel încât să ofere o schimonositoare indigență sufletească și intelectuală. Fragmentele mai sus-citate constituie o ilustrare a modului dezgustător în care era răstălmăcită realitatea pentru că miza era de ordin strict pugilistic: descalificarea obiectivului filat, potențialului element subversiv.

Apoi, din rândul profesorilor, cel care l-a amprentat indelebil pe învățăcelul Sandu Tudor a fost seniorul Ion Niculescu Dacian, un om al cetății a cărui existență era guvernată de valorile creștine, valori pe care le-a cultivat și dezvoltat și în sufletele discipolilor

³ A.C.N.S.A.S., fond Penal, dosar nr. 013495, vol. 2, f. 11.

⁴ A.C.N.S.A.S., fond Penal, dosar nr. 013495, vol. 2, f. 149.

săi: „Credința și claritățile ei mi s-au descoperit ca un suport nezdruincinat și ca un adevărat eroism a cărei pildă vie mi-o înfățișa bătrânul și vestitul, în vremuri, profesor de istorie și filozofie Ion Niculescu Dacian, cel dintâi îndrumător al meu. El mi-a pus în mână evangheliile și m-a făcut să înțeleg că trăirea launtrică, evlavie, pe care mulți o poartă și o înfățișează ca o slăbiciune, este dimpotrivă o îndrăzneală și o încercare puternică și în Viață. Înraurirea lui asupra mea a fost puternică și pentru toată viața.”⁵

Alegerile făcute de studentul Sandu Tudor respiră aceeași direcție interioară a omului pentru care angajamentul creștin reprezintă o necesitate. Să zăbovim puțin asupra calității sale de membru marcant al A.S.C.R.-ului (a fost director al Operei de Ajutorare studențească și, ulterior, secretar al Oficiului Universitar)⁶, organizație studențească constituită în România încă din anul 1920, sub auspiciile Asociației Y.M.C.A., care, la acea vreme, funcționa în 52 de țări și deținea un impresionant capital de manipulare în quantum de peste 2 miliarde de dolari.⁷ Așa cum o vedește și titulatura, organizația propunea o direcție creștină, scopul declarat fiind acela de *a modela caracterul tineretului după normele moralele creștine*. Prin urmare, interesul studentului Sandu Tudor pentru programul cu impact spiritual al organizației se încadrează, dacă vreți, la acțiune predictibilă. Însă, în decursul celor aproximativ patru ani de activitate în interiorul acestei asociații, ajunge să-i descopere strategiile prozelitiste, misionarismul protestant, ceea ce-l determină să ia o poziție publică față de aceste derapaje. Formularea întrebărilor din articolul său, „Urmare la «Y.M.C.A.»” găzduit de *Cuvântul*, la 27 septembrie 1927 (în fapt, o replică la scrisoarea apărută cu 10 zile mai înainte, în aceeași publicație a

⁵ Vezi A.C.N.S.A.S., fond Penal, dosar nr. 013495, vol. 2, f. 203.

⁶ Pentru o tratare, pe larg, a subiectului a se vedea Carmen CIORNEA, *Sandu Tudor și asociațiile studențești creștine din România interbelică*, Editura Eikon, București, 2017, *passim*.

⁷ Vezi A.C.N.S.A.S., fond Documentar, dosar nr. 014758, vol. 1, f. 55.

lui Nae Ionescu, sub semnătura lui I.D. Protopopescu, președintele Comitetului de patronaj pentru sucursala Y.M.C.A. românească), denotă o admirabilă acuitate de ordin teologic: „Voi pune d-lui președinte al comitetului de patronaj întrebarea: Ce este cu așa-zisele «cercuri biblice» la care am luat și eu parte, în care în chip protestant, după norme pur protestante se explică Scriptura? Ce spuneți de rugăciunile pur laice ce se fac în comun în Strada Sălciilor nr. 17 și la care am luat și eu parte? Cunoașteți ce este cu *Săptămâna rugăciunii*, când în toate filialele din lume ale societății se țin reculegeri în același timp?

Ce spuneți de biblioteca religioasă pe care o cunosc în strada Sălciilor, în care găsim cărți cu îndrumări pur protestante? Ce spuneți despre evacuarea din localul societ[ății] Y.M.C.A. a Asociației studenților creștini ce erau găzduiți cu speranțe ascunse? Ce spuneți despre misionarii și propagandiștii străini ce vin regulat în fiecare an? Ce sunt conferințele publice cu caracter religios?

Nu are Y.M.C.A. nicio activitate religioasă? Pentru ce atunci unul din directorii americani actuali e dintre cei ce au la bază studii teologice care pare-mi-se a și fost pastor?”⁸

Toată această frondă, ce transpare din interogațiile citate anterior, dă mărturie despre dimensiunile conștiinței dogmatice și ecleziastice a lui Sandu Tudor, care, astfel, așeza sub semnul necesității imediate revenirea la disciplina bisericească specifică cultului ortodox.

Nu poate fi lipsit de interes faptul că până și în momentele de tulburare profundă, Sandu Tudor caută vindecarea sufletului de toate reziduurile chinuitoare prin afundarea în rugăciunea pocăită. Moartea fratelui său mai mic, Eugeniu, în anul 1927, îl determină pe poetul religios (al cărui măiestrit condei era deja recunoscut atât

⁸ A se vedea *Cuvântul*, anul al III-lea, nr. 878, marți 27 septembrie 1927, p. 2. Articolul integral se regăsește și în Carmen CIORNEA, *Sandu Tudor și asociațiile studențești creștine din România interbelică*, Editura Eikon, București, 2017, pp. 278-280.

prin volumul de debut *Comornic*, cât și prin poemele publicate cu neostoiță consecvență în paginile revistei *Gândirea*) să creeze un nou model de imn, născut dintr-o concepție aparte privind atât rostul poetului în lume, cât și rolul transfigurator al poeziei situată la confluența dintre artă, credință, iubire și nădejde: „Am început acatistul acesta în înserarea Sâmbetei Morților, ajun al Sfintei Duminici a Rusaliilor. Sunt cincizeci de zile de la trecerea din această viață a celui mai tânăr dintre ai mei. O rugăciune pocăită Sfânt-Domnului, Cel cu nume de taină, Cel peste cugetele noastre, Nădejdea cea din veac în veac. Pentru așezarea la loc de liniște a sufletului fratelui meu, Eugeniu.”⁹ Un an mai târziu, republică o variantă revizuită a *Acatistului Preacuviosului Părintelui Nostru Sfântului Dimitrie cel Nou, Bouarul din Basarabov*, nu înainte, însă, de a înainta Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române o solicitare prin care urmărea acordarea binecuvântării pentru tipărire: „Înaltpreasfințite Stăpâne, Cu adâncă smerenie depun, odată cu aceasta, alăturatul «Acatist al Sfântului Dimitrie cel Nou Basarabov», scris de mine în versuri, după metrica și ritmul vechiului Acatist de tip bizantin, adăugând în plus ritmica modernă, rugându-vă să binevoiți a dispune să fie cercetat și aprobat de Sfântul Sinod, ca, eventual, să poată fi întrebuițat de credincioși în pioasele lor citiri și mângâieri duhovnicești, fără temere de erezie sau inovație nepotrivită învățaturii Sfintei noastre Biserici Ortodoxe. 28 Mai 1928, București, Sandu Tudor, scriitor”¹⁰. Valoarea literară, dar mai ales respectarea dogmelor, simbolurilor consacrate de poezia imnică bizantină, au determinat receptarea entuziastă din partea

⁹ „Seamă de cuvinte. Introducere la «Acatistul preacuviosului părintelui nostru Sf. Dimitrie cel Nou bouarul din Basarabov», în Ieroschimonahul Daniil de la Rarău (Sandu Tudor), *Acatiste*, prima ediție integrală, îngrijită de Alexandru Dimcea, Gabriel Moldoveanu, Editura Christiana, București, 2009, p. 13.

¹⁰ Ieroschimonahul Daniil Sandu Tudor, *Taina Rugului Aprins. Scrieri și documente inedite*, ed. Gheorghe Vasilescu, Editura Anastasia, București, 1999, p. 83.